

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Quartus fons inuentionis, Hieroglyphica. Capvt VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Βδοικον Ελ
τινι δicitur
ελοφθαλμοι
συκαλο.

est, sermo dignitatem habens. Et tanquam in
crario Philosophia, unde antiquitatem iraxit, de
promptum, ex quo graui est, pulchroq; aspectu. Ve
teres enim nostris hominibus inuestiganda veri
tatis longe cupidiores erant.

Quamobrem in hoc genere scribendi ela
borarunt olim viri graues Chrysippus, Clean
thus, Theaxterus, Aristides, Aristophanes,
Aeschylus, Milo, Aristarchus, &c. inter quos
celebres (qui nunc extant opera, & labore An
drea Scoti, ex nostra societate viri eruditissi
mi) Zenobius, Diogenianus, & Suidas, è qui
bus Erasimus omnia, quæ ad Parœmiâs Græ
cas attinent, decephit.

Quid in his
obseruand
um.

Erut in his adagijs obseruandum ne crebra,
& obscura admisceantur orationi, quod pue
rile est, & vitiosum, sed ubi res feret commo
de, quasi gemmule purpuræ inserantur: ma
ximè vero in epistolari stylo, qui parœmiarū
amœnitate cultius emittentur.

In orationibus, ad eruditionem potius val
ent, quàm ad stylum, & præsertim, si in res
subiectas, niri quadam vrbanitate conferan
tur, tum etiam insigni aliqua interpretatione
collustrantur.

Quartus fons inuentionis, Hieroglyphica
CAPVT VI.

Veretes illi, qui arcanam Philosophiam
symbolis, ænigmatumque velis adum
brabant, ne in plebeiorem hominum sensus,
intelligentiamq; permaneret, hieroglyphica,
sacra quædam monumenta, non literis voca
bula, sed sculptis rerum animaliumque figu
ris significantia adinuenerunt, quo artificio
celebres in primis fuisse narrantur Aeg
yptij, de quibus ita Hermetimus Luciani,
τι γαρ ει μηδε γραμματα γραφομεν επ
κλιρον, αλλα τρια σχημα, η χαρακτηρας,
οια πολλα Αιγυπτιοι γραφουσιν, αντι τ ημι
ματων κυνοκεφαλως, λινας οντας, η λεοντο
κεφαλως ανθρωπων. Quid si neque literas in
fortibus describamus, sed characteres, & signa,
qualia multa pro literis Aegyptij pingere so
lent, canino, & leonino capite homines: Quod
& septentrionalibus populis in vsu fuisse re
statatur Olaus Magnus. Nonnulli (inquit) pro
pauatis cõputis instar Aegyptiorū, varijs ani
malium figuris pro literis utebatur. Quibus cū
dicta sapientū præclara, & sententiæ exprimi
tur, euenit, vt in animos instillentur iucun

Olaus ma
gnus l. c.
21.

dus, quod submoto quasi obscuritatis velo,
repente lux emicare videatur. Unde, & in sacris
literis multa traduntur in parabolis, cuius rei
disertam rationem reddidit Origenes. Sicut in
nouissimis diebus, Verbum Dei ex Maria
carne vestitum processit in hunc mundum,
& aliud quidem erat quod videbatur in eo,
aliud, quod intelligebatur. Caras namque
aspectus in eo patebat omnibus, paucis vero,
& electis dabatur veritatis agnitio.

Orig. sup
en. Ho. 1
Hierogly
corum. 1
parabola
rum com
mendati.

Ita & eum per Prophetas, vel legislatorem
verbum Dei profertur ad homines, non abs
que competentibus profertur instrumentis.
Nam, sicut ibi carnis, ita hic literæ velamine
regitur, vt litera quidem aspiciatur, tanquam
cauo, latens vero intrinsecus, sensus tanquam
diuinitas sentiat. Accedit, quod ait D Au
gustinus: (Quemadmodum multa per vitrum, 119.
aut succina pellucunt iucundius: ita magis de
lectat veritas per imagines, & symbola col
lucens. Si dicas: Concordia res crescit, dis
cordia dilabuntur, pigrius incitat. At si addas
hoc, veteres illos excellentis ingenij viros, in
arcanis philosophiæ mysterijs subtiliter ex
pressisse, primum quidem per formicam, quæ
imposito caduceo in elephantum excreuerit:
ex altera vero parte, per elephantum gladio
superposito in formicam desinentem: nescio
quomodo & inuentiois subtilitas, & imagi
nis expressio, sensus tiviliar suauis, & duna
placet, persuadet efficacius.

Aug. epis
119.

Habent igitur amœnam eruditionem hier
oglyphica, & symbola, modò prudenter, &
parce, vt cætera adhibeantur: quæ enim per se
admirabilitatem obtinent, si crebrius infere
antur orationi, sunt communia, & fastidiosos
sensus ipsa pulchritudinis fatierate obruunt.
De ijs autem extat Hori Niliaci libellus, nu
per à me notis, & commentarijs illustratus.
Hic auctor Pierio ansum dedit ad hierogly
phicum libros concinnandos, eruditos illos
quidem, si modò maior esset fides penes mul
ta, quæ sine authoribus afferuntur, in magna
Aegyptiarum rerum, atque historiarum (vt
necessariò contingere oportuit) penuria. Qui
Pierium secutus Brixianus, ingens symbolo
rum volumen congeffit, omnia bona, ma
læque commiseret, si delectus ad
hibeatur, auctor alioqui
non inutilis fu
117.

Quin